

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/70/2017
Identifikačné číslo spisu:	7513010056
Dátum vydania rozhodnutia:	12.09.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:7513010056.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika, sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Petra Paludu na neverejnom zasadnutí konanom 12. septembra 2018 v Bratislave, v trestnej veci obvineného JUDr. S. A. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zákona, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 27. októbra 2016, sp. zn. 6To/49/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného JUDr. S. A. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Košice-okolie z 20. januára 2016, sp. zn. 3T 13/2013, bol JUDr. S. A. uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 24.1.2012 o 17.55 hod na rovnom úseku štátnej cesty č. I/50 od obce Včeláre smerom na obec Dvorníky v okrese Košice-okolie viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia Combi, EVČ D. XXX N., kde príslušníci Policajného zboru Slovenskej republiky oblečení v zelených reflexných vestách s označením polície vykonávali kontrolu, pričom jeden z príslušníkov stál na pri ľavej strane vozidla odstaveného v pravom pripájacom pruhu a druhý príslušník nstržm. Z. I. stál na stredovej deliacej čiare, pričom v rukách mal zapnuté červené svetlo, na ktorú dopravnú situáciu obžalovaný nesprávne reagoval tak, že v rozpore s ust. § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke neprispôbil rýchlosť jazdy okolnostiam, ktoré mohol predvídať, s vozidlom v strede jazdného pruhu znížil vo vzdialenosti 80 m od policajta Z. I. rýchlosť jazdy na 65 km/h a keď mu následne poškodený Z. I. náhle vošiel do jazdného pruhu, do poškodeného ľavou prednou časťou vozidla narazil, čím poškodenému spôsobil zranenia, a to polytraumu, kombinovaný ťažký šok, ruptúru zostupnej časti oblúka aorty, pomliaždenie pľúc obojstranne, roztrhnutie pečene a sleziny pod obalmi, roztrhnutie močového mechúra v brušnej časti, zlomeninu dolnej časti stehnovej kosti nad kolenom vľavo s posunutím úlomkov, poškodenie ihlicového nervu vľavo, otvorenú zlomeninu druhého stupňa II. a V. záprstnej kosti pravej ruky s posunutím úlomkov, pomliaždenie brušnej steny vľavo, pomliaždenie a odreninu ľavého stehna

pomliaždenie oboch predkolení a pomliaždenie s odreninami oboch rúk, ktoré si vyžiadali liečenie a práceneschopnosť Z. I. do 30.6.2013.

Za spáchanú trestnú činnosť bol obvinenému podľa § 157 ods.2 Trestného zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, § 50 ods. 1 Trestného zákona mu súd podmiennečne odložil výkon trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 61 ods. 1, ods.2 Trestného zákona súd uložil obvinenému trest zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel každého druhu vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodeného Z. I. odkázal s uplatneným nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti vyššie citovanému rozsudku podal obvinený odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením z 27. októbra 2016, sp. zn. 6To/49/2016, tak, že ho podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Proti druhostupňovému rozsudku podal obvinený v zákonnej lehote prostredníctvom obhajcu dovolanie, z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Dôvodil tým, že súd nesprávne právne posúdil subjektívnu stránku obvineného. Má za to, že skutok nie je trestným činom, pretože v danom prípade absentuje subjektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu (zavinenie z neobľahčivosti podľa § 157 Trestného zákona). Namietal, že súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil moment vzniku prekážky na ceste, voči ktorej mal obvinený prispôbiť rýchlosť jazdy. Podľa názoru obvineného, náhla prekážka vznikla až v momente vykročenia poškodeného do jazdného pruhu zo stredu cesty smerom do jazdného pruhu obvineného, pričom takúto okolnosť obvinený nemohol a nemal povinnosť predvídať. Rovnako má to, že ujma na zdraví vznikla v príčinnej súvislosti s konaním poškodeného, nie v súvislosti s neprispôbením jazdy obvineného. Podľa názoru obvineného, o spôsobe náhleho vkročenia poškodeného do jazdného pruhu obvineného svedčí aj znalecký lekársky posudok, a to vzhľadom na charakter zranení, ktoré poškodený utrpel. Tým sú dané dôvodné pochybnosti a súd mal na základe prezumpcie neviny a zásady in dubio pro reo rozsudkom obvineného oslobodiť spod obžaloby. Z uvedených dôvodov navrhol, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutia súdov zrušil a prikázal súdu prvého stupňa, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Košice-okolie podaním z 16. októbra 2017, v ktorom uviedla, že sa nestotožňuje s dôvodmi dovolania obvineného, naopak, zastáva názor, že rozhodnutie súdu nebolo založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia a rozhodnutie Okresného súdu Košice-okolie ako aj rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach je založené na dôkazoch, ktoré boli súdom vykonané zákonným spôsobom. Navrhla, aby dovolací súd dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol na neverejnom zasadnutí z dôvodu nepreukázania dôvodov dovolania.

Poškodený ppráp. Z. I. sa k dovolaniu obvineného vyjadril podaním doručeným okresnému súdu 16. októbra 2017, v ktorom sa stotožnil s odôvodnením uvedeným v rozhodnutí súdu prvého stupňa a zdôraznil, že aj zo znaleckého posudku č. 298/2014 na str. 57, ako aj vo vyjadrení znalca Ústavu súdneho inžinierstva je zrejmé, že obvinený svojou technikou jazdy nedodržiaval bezpečný odstup od príslušníka PZ SR a týmto svojim konaním ohrozil nielen jeho život, ale aj druhého príslušníka PZ SR, nstržm. K. N. a vytvoril tak životu nebezpečnú situáciu v cestnej premávke, ktorej následkom je ťažké ublíženie na zdraví ako príslušníkovi PZ SR s doživotnými následkami. V súvislosti s obvineným uplatneným dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. vo vzťahu k subjektívnej stránke trestného činu zároveň poukázal na judikát R 3/2011. Ďalej poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2 Tdo 59/2011, sp. zn. 6 Tdo 14/2012, a judikát R 49/2013.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že toto bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1, veta prvá Tr. por., keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por., dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených pochybení, pričom má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inšancia.

Vo vzťahu k tvrdeniu obvineného, že v trestnom konaní neboli kumulatívne splnené podmienky na vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti za spáchanie prečinu ublíženia na zdraví, najvyšší súd poukazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2011 pod č. 3, podľa ktorého ... „Tento dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nemôže napĺňať poukaz na to, že vykonaným dokazovaním nebola v konaní preukázaná subjektívna stránka trestného činu. Táto totiž predstavuje vnútorný vzťah páchateľa k spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkované, t. j. tak ako sa navonok prejavuje v jeho konaní, ktoré je napokon obsahom skutkovej vety rozhodnutia. Predmetom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. potom môže byť už len nesprávne právne posúdenie takto ustáleného skutku v skutkovej vete rozhodnutí súdov prvého a druhého stupňa, ale nikdy samotné skutkové zistenia, ktoré sú jej obsahom a ktoré nie je možné akokoľvek dopĺňať a meniť“.

S poukazom na uvedený dovolací dôvod nie je možné domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je napadnuté rozhodnutie založené. Súdom zistený skutkový stav veci, ktorým je dovolací súd viazaný, je pri rozhodovaní o dovolaní hodnotený iba z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy bola správne právne posúdená, t.j. či sú správne právne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Z uvedeného vyplýva, že dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zrejmé z dikcie § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku. V dovolaní teda možno uplatňovať len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. V intenciách § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. teda dovolací súd skúmal, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol správne subsumovaný pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone.

V dovolaní z dôvodu vzťahujúceho sa k § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. sa obvinený jednoznačne domáhal zmeny v skutkových zisteniach jednak ohľadom kvalifikácie jeho skutku, ktorý podľa názoru obvineného nenapĺňa znaky skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zákona a zároveň sa domáhal zmeny v hodnotení dôkaznej situácie konajúcim súdom. Na tomto mieste najvyšší súd zdôrazňuje, že dovolací súd je viazaný zisteným

skutkovým stavom tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštancie. Nie je oprávnený posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, upravovať alebo meniť iba súd odvolací (§ 322 ods. 3 a § 326 ods. 2 Tr. por.).

Námietky obvineného, týkajúce sa jeho subjektívneho pohľadu na spochybnenie hodnotenia dôkazov konajúcimi súdmi, teda nezodpovedajú dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Pokiaľ ide o rozhodnutia vydané v posudzovanej veci, najvyšší súd je toho názoru, že tieto sa opierajú o dôkazy vykonané spôsobom a vyhodnotené v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por. Vo vzťahu k právnej kvalifikácii skutku, táto napĺňa po subjektívnej aj objektívnej stránke skutkovú podstatu prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zákona. Najvyšší súd sa stotožňuje s odôvodnením uvedeným v rozhodnutí prvostupňového súdu ohľadom právnej kvalifikácie konania obvineného.

Dovolací súd nezistil žiaden dovolací dôvod, na základe ktorého by mohol vyhovieť obvinenému a zrušiť napadnuté rozhodnutie, a preto dovolanie obvineného ako nedôvodné odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.